

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 998/2025
08.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Саше Антића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Антића – адвоката Јелене Марковић Росић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К бр.32/23 од 15.05.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.479/24 од 14.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 08. октобра 2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Антића – адвоката Јелене Марковић Росић као основан, па се у односу на овог окривљеног, а по службеној дужности и у односу на окривљеног АА, **УКИДА** правноснажна пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.479/24 од 14.04.2025. године и предмет враћа Апелационом суду у Нишу на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању К бр.32/23 од 15.05.2024. године, окривљени Саша Антић је, оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од седам година и шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 31.10.2022. године до 22.12.2022. године.

Истом пресудом окривљени АА оглашен је кривим због изврешња кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које дело је осуђен на новчану казну у износу од 200.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а у противном иста ће се заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора, с тим што не може трајати дуже од шест месеци.

Окривљени Саша Антић и АА обавезани су на плаћање трошкова кривичног поступка Вишем јавном тужилаштву у Врању, те на плаћање судског паушала Вишем суду у Врању, у износима наведеним у изреци пресуде, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Према окривљеном АА изречена је, на основу члана 87. и члана 246а став 5. КЗ мера безбедности одузимања предмета – смеша опојне дроге хероин укупне нето масе 0,61 грам.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.479/24 од 14.04.2025. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених Саше Антића и АА, а пресуда Вишег суда у Врању К бр.32/23 од 15.05.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Саше Антића – адвокат Јелена Марковић Росић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4. ЗКП, из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или да укине другостепену пресуду и предмет врати Апелационом суду у Нишу на поновно одлучивање, или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, уз истовремени захтев да окривљени и бранилац буду обавештени о седници већа Врховног суда у смислу члана 488. став 2. ЗКП, те да у смислу одредбе члана 488. став 3. ЗКП, Врховни суд одложи извршење правноснажне пресуде до доношења одлуке по захтеву.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио правноснажну пресуду против које је поднет захтев за заштиту законитости, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП је основан.

Наиме, из списка предмета произилази да је решењем Апелационог суда у Нишу Кж2 бр.419/2023 од 15.06.2023. године одбијена као неоснована жалба браниоца окривљеног Саше Антића, изјављена против решења Вишег суда у Врању Кв бр.70/23 од 11.05.2023. године, којим је потврђена оптужница Вишег јавног тужилаштва у Врању Кт бр.72/22 од 16.03.2023. године, којом је окривљеном стављено на терет извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ. Ово решење донело је веће састављено од судија Мирјане Ђорђевић, као председника већа и Саше Бошковића и Александра Перуновића као чланова већа.

Након ступања оптужнице на правну снагу, окривљени Саша Антић је пресудом Вишег суда у Врању К бр.32/23 од 15.05.2024. године оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну по закону. Поступајући по жалбама бранилаца окривљених, веће Апелационог суда у Нишу, састављено од судија Зорана Поповића, као председника већа, Александра Перуновића и Јелене Миладиновић као чланова већа, донело је пресуду Кж1 бр.479/24 од 14.04.2025. године, којом су жалбе бранилаца окривљених одбијене као неосноване, а пресуда Вишег суда у Врању К бр.32/23 од 15.05.2024. године, потврђена.

Дакле, неспорна је чињеница да је судија Александар Перуновић као члан већа одлучивао о жалби поднетој против решења о потврђивању оптужнице, а након тога је учествовао и у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом, као члан већа Апелационог суда у Нишу које је донело одлуку поводом изјављених жалби бранилаца окривљених на првостепену пресуду.

Одредбом члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, прописано је да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија поротник који се морао изузети.

Одредбом члана 37. став 1. ЗКП, прописани су разлози из којих судија мора бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету и то тачком 4) уколико је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком или је учествовао у поступку као тужилац, бранилац, законски заступник или пуномоћник оштећеног, односно тужиоца или је саслушан као сведок или као вештак, ако овим закоником није другачије прописано.

Дакле, установа изузећа у кривичном поступку уведена је у циљу обезбеђења претпоставке непристрасности судије, те по налажењу Врховног суда судија који је у одређеном кривичном поступку одлучивао по жалби на решење о потврђивању оптужнице, има формирано предубеђење како у односу на кривично дело, тако и у односу на окривљеног, које је таквог квалитета и значаја да је учешће тог судије у доношењу одлуке по поднетом редовном правном леку против пресуде у том истом предмету искључено, те да је морао бити изузет у смислу наведених процесних одредаба.

Из наведених разлога, Врховни суд налази да је побијаном другостепеном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) у вези члана 37. тачка 4) ЗКП, јер је у доношењу ове одлуке учествовао судија Александар Перуновић који је морао бити изузет, па је наведену одлуку укинуо и предмет вратио Апелационом суду у Нишу на поновно одлучивање.

С обзиром да је због учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП у вези члана 37. тачка 4) ЗКП, укинута другостепена пресуда, Врховни суд се није упуштао у оцену осталих истакнутих повреда закона, на које се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног указује, с тим што ће другостепени суд у поновном поступку најпре отклонити повреду закона на коју је

указано овом пресудом, а уз то ће имати у виду и остале наводе изнете у поднетом захтеву, након чега ће бити у могућности да донесе закониту и правилну одлуку.

Имајући у виду да је одредбом члана 489. став 2. ЗКП прописано да ће Врховни суд, ако нађе да разлози због којих је донео одлуку у корист окривљеног постоје и за којег од саоптужених у погледу којих није поднет захтев за заштиту законитости, поступити по службеној дужности као да такав захтев постоји (*beneficium cohaesionis*), то је овај суд, поступајући по службеној дужности у смислу одредбе члана 489. став 2. ЗКП, укинуо наведену правноснажну пресуду и у односу на саокривљеног АА, налазећи да разлози због којих је донео одлуку у корист окривљеног Саше Антића постоје и у односу на окривљеног АА у погледу којег није поднет захтев за заштиту законитости, те је и у односу на окривљеног АА применом одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Из напред изнетих разлога, суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић